

İnsanlık Ölmüş ki

– G ö k ç é ! • 28 Temmuz 2012

İnsanlık ölüyor..
Gökyüzü utanıyor maviliğinden
Karanlıklar sönüyor,
Siliyor siyahlığını.
İnsan çıkarları doğuyor
Ölüm bile kaçıyor insanlardan
Yokluk yok oluyor
Daha hızlı dönüyor dünya
Ama zaman geçmiyor...

Çocuklar susuyor
Oyuncaklar yok
Kalpler kirli
Tırnakların içi insan kiri dolu
Acılar yontmuş ayakları
Semaya yükselmiyor eller
Kirli..
Başka..
Ve bizim değil..

İnsanlık ölüyor
Utanıyor ay
Saklanıyor.

Azalıyor yıldızlar
Vazgeçiyor güneş doğmaktan
İnsanlar ölüyor..
Dağlar büyüyor büyüyor
Topraklar taş oluyor
İnsanlık ölüyor
Kalpler taş kesiyor
İçimiz buz kesiyor
Ama yanıyoruz..
Dünya yanıyor..
Her ölen insanlıkla dünya kül oluyor

Kül taneleri savruluyor rüzgarda
Canlar yanıyor
Korkular artıyor
Fakirlik kayboluyor
Para baş tacımız oluyor
Dertler adımız...
Sigaralar sönmüyor
Gemiler gitmiyor
Yakamozlar mehtaba sığınıyor
Denizler can alıyor
Şehir şehir kayboluyor insanlık
Nereye sakladık bulamıyoruz

Bir haller oluyor
Gün tersten yaşanıyor
Geceler gündüz oluyor
Saatler hep geriye akıyor
Yelkovan korkuyor ilerlemekten
Korkuyor kaybedecek diye akrebi
Çıplaklık bilemiyor medeniyeti
Medeniyet körleşmiş
Kaybolmuş kutup yıldızı

İnsanlık ölüyor..
Çocuklar susuyor
Utanıyor ay
Azalıyor yıldızlar
Kül taneleri savruluyor rüzgarda
Bir haller oluyor
İnsanlık ölüyor.

Gökçe ÜSTÜNDAĞ
27 Temmuz 2012